

Een gebeurtenis die voor altijd in mijn geheugen gegrift staat is mijn sollicitatie bij het onderwijs. Uit maar liefst 150 kandidaten, waren er drie uitverkoren, waaronder ik mezelf mocht rekenen.

Voor het sollicitatiegesprek zaten we gedrieën broederlijk te wachten tot we voor de commissie mochten verschijnen. Een van mijn collega's vertrouwde mij toe, dat de onregelmatige en late werktijden en het gebrek aan gezinsleven, voor hem de aanleiding vormden, om het bedrijfsleven uit te stappen. Voor een toekomstig leraar is dat nu niet bepaald een goede motivatie. Een bestuur dat zichzelf respecteert, zoekt naar bevoegen en vakbekwame mensen, die er op gebrand zijn hun vak uit te dragen.

Mijn concurrentiepositie zou aanzienlijk worden versterkt, als mijn vakbroeder zijn verhaal aan de sollicitatie commissie zou vertellen.

Hij tekende zijn eigen vonnis en ik stapte in augustus 1974 vanachter de kachel, voor de schoolbanken.

**VERENIGING VOOR NIJVERHEIDS-
ONDERWIJS TE UTRECHT**

Voor indiensttreding van de 1e Algemene Technische School worden met ingang van het nieuwe cursusjaar gevraagd :

★ **EEN LERAAR KOKEN**

(praktijk en theorie)

★ **EEN LERAAR SERVEREN**

(praktijk en theorie)

Voor beide functies die een volledige weektaak omvatten gaat de voorkeur uit naar functionarissen, die reeds over enige jaren praktijkervaring beschikken.

Schriftelijke sollicitaties, met vermelding van opleiding, ervaring enz., binnen 10 dagen te richten aan het Bestuur van de Vereniging, Schoolplein 8 te Utrecht.

★ Inlichtingen worden gaarne verstrekt door de directeur van de school, de heer T. J. MASTENBROEK, telefoon school: (030) 31 10 46, privé: (030) 70 55.

De 1ste Algemene Technische School in 1973

Het was de eerste Algemene Technische school in Utrecht. Ik kan er u met een gerust hart over vertellen, want de school is er toch niet meer. De directeur begeleidde me naar mijn lokaal. Door donkere gangen ging het naar de eerste verdieping. Twee enorme deuren vormden de toegang. Daar stond ik, met voor mij een nest jonge honden van veertien, vijftien jaar, die ik de eerste beginselen van het koken bij moest brengen. Mijn pedagogische scholing bestond uit de leermeester cursus die in die tijd gegeven werd door Berenschot in opdracht van de SVH. (Stichting Vakonderwijs Horeca)

Mijn eerste les - uit de losse pols - ging over de inrichting van de keuken. Van enige begeleiding binnen de school was totaal geen sprake. Je

zocht het maar uit.

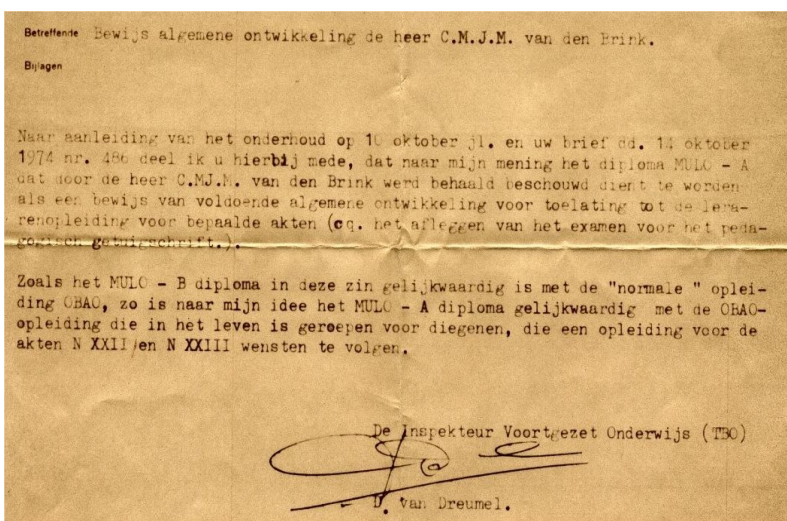
In de weekenden, moest ik gaan werken bij mijn baas. U kent dat slag wel, die je wil dwarsbomen om iets anders te gaan doen. Hij weigerde mij een ontslagbewijs te geven. Daardoor kon de school me geen aanstelling verlenen. Na enige weken schreef

1974 – 1975 1STE ALGEMENE TECHNISCHE SCHOOL, UTRECHT

de directeur meneer Mastenbroek een dikke brief. Waarna het probleem werd opgelost.

Het schoolgebouw zelf was ronduit onbeschrijfelijk. Een paar jaar daarvoor had de Hvakbond al aangegeven dat het zo echt niet langer kon. In het Utrechts Nieuwsblad van 19 juli 1956 wordt al melding gemaakt van de nieuwbouw die tien jaar later klaar zou moeten zijn. Alle toiletten zaten op slot. De helft werkte niet meer. Toilet papier moesten de leerlingen bij de conciërge halen. Als er ergens een plafond naar beneden kwam, werd de rommel opgeruimd. Van reparatie was geen sprake meer. We mochten onze auto's niet onder de ramen parkeren. Als er een raam uitviel, werd dat niet door verzekering gedekt. Het kooklokaal was totaal vervallen. Het had een houten vloer. Schrobben kon dus niet. In één hoek mocht je niet komen, anders liep je het risico om door de vloer te zakken. Het water van de afwas moest je in

etappes weg laten lopen. Anders dan volgde beneden een overstroming. Dat die omstandigheden gevolgen hadden voor leerlingen en leerkrachten, laat zich raden.

Bewijs van algemene ontwikkeling

Lesgeven is precies hetzelfde als bij de pizzabakker van Iglo; je moet nderaan beginnen. De school in Utrecht leende zich daar bijzonder goed voor. Wie niets van het onderwijs wist, kon daar meteen in het diepe springen en een brede ervaring opdoen.

Zo'n school waar helemaal niets meer aan gebeurt, heeft ook invloed op zijn bewoners. Het lerarenteam kwam van heinde en verre, maar niemand was van plan om richting Utrecht te verhuizen. Je diende je tijd uit, of zocht met bekwame spoed een nieuwe betrekking. De personeelsraad leidde een actief leven. De directie werd letterlijk weggehoond uit vergaderingen. Wat ik me vooral herinner aan die beginperiode, zijn de vergaderingen. Als doener uit het bedrijf, was ik stomverbaasd waarover je je allemaal druk kon maken. Toen realiseerde ik me al, dat er een tijd zou komen, dat ik daaraan gewend zou raken.

Zo'n gebouw en zo'n lerarenteam waren een prima voedingsbodem voor een bepaald soort leerlingen. Die kwamen net als hun leraren, van dichtbij en van ver. Als je ergens niet meer gewent was, kon je altijd nog in Utrecht terecht. Misschien vergis ik me daarin en was ik niet gewend aan stadse leerlingen. Ik kan me in ieder geval nog als de dag van gisteren herinneren, dat er ruzie was tussen een leerling in het restaurant en een uit de keuken. Alle twee bomen van kerels, die me met gemak uit het lokaal zouden kunnen dragen. De "gastheer" nam door het officelukkig (=ruimte tussen restaurant en keuken) een snoekduik in de keuken en daar stonden ze tegenover elkaar, ieder met een koksmes in de hand. Mijn engelbewaarder heeft me vast en zeker bijgestaan, want ik begrijp nu nog niet hoe ik in staat ben geweest om een van de vechtersbazen uit de keuken te loodsen. De ander heb ik naar huis gestuurd. Daarna ging ik de hele school door, op zoek naar een directielid. Maar ik kon nergens ie-

1974 – 1975 1STE ALGEMENE TECHNISCHE SCHOOL, UTRECHT

mand vinden. Het meeste heb ik me kwaad gemaakt op de directeur die de volgende dag vroeg waarom ik niet naar hem was toegekomen.

Praktijklessen overleefde ik nog wel, hoewel er weinig van de maaltijd in het restaurant terecht kwam. Theorielessen waren heel leerzaam, vooral voor mij. De theorielokalen waren op zolder. De afscheiding met het volgende lokaal bestond uit een houten wand. Orde houden was een probleem. De juf die naast me les gaf kwam regelmatig op bezoek, om te vragen, of het wat zachter kon. Ik wilde wel, maar het nest jonge honden niet! Die hadden na een kwartier genoeg gehoord en hadden zo hun eigen idee over de invulling van de rest van de tijd. Ik nam een bandrecorder mee, om te zien hoe lang ze wilde luisteren en daaraan mijn lessen aan te passen. Wat dat betreft zijn leerlingen nog niets veranderd. Ze moeten wat te doen hebben, dan zijn het engeltjes.

DE collega die me inwijdde in de geheimen van het leraarschap, meneer Hazebroek, was lid van de Getuigen van Jehova. Er kwam nooit een onvertogen woord van zijn lippen. Ik ben dan ook nooit zijn definitie van tomatensoep vergeten: 'Wie tomatensoep eet of een weduwe trouwt, weet nooit van tevoren wat erin is gedouwd.' In 2010 is voor deze uitspraak enige verduidelijking noodzakelijk: in de keuken werd vroeger niets weggegooid. De eierschalen gingen in de bouillon om die helder te maken, net zoals de schillen van uien en wortelen, voor de smaak. Restjes groenten en dergelijke werden in de tomatensoep gedaan. Een populaire soep die prima in het dagmenu paste.

IN de tijd dat in Utrecht op school stond, was ik van maandag tot vrijdag weer thuis in Soest. Ik woonde achter in een van de houten bungalows. Zaterdag en Zondag reed ik naar Melick en maandagmorgen weer naar Utrecht. Er lag nog geen snelweg en ik reed over de Napoleonsbaan (dodenweg) en de Middenpeelweg naar school. Ik heb dat een keer in dichte mist gereden. Ik herinner me dat nog goed, want het was levensgevaarlijk.

EEN van de prettige dingen van het leraarschap vond ik het salaris. In die tijd groeide de bomen nog tot in de hemel. En het salaris groeide mee, zonder dat ik bij de baas moest vechten voor waar ik recht op had. Dat was een hele verademing. Na een jaar heb ik Utrecht verlaten. De collega voor wie ik was

1960 Peter den Iseger met zijn klas in het restaurant

1974 - 1975 1STE ALGEMENE TECHNISCHE SCHOOL, UTRECHT

ingevallen (Meneer van Asperen), kwam weer terug. Ik was in ieder geval een unieke ervaring rijker.

En paar jaar eerder heeft Peter den Iseger hier lesgegeven. Beter bekend als 'Maître Pierre', die na zijn vertrek van de school een zeer succesvolle horeca ondernemer is geworden. Over zijn belevenissen heeft hij een onderhoudend typisch 'horeca' boekje geschreven: 'Maître Pierre vertelt' : belevenissen met zijn meest geliefde gasten onder wie kopstukken uit het bedrijfsleven, de politiek en de theaterwereld.

Amsterdam :
De Sfinx, 1992.

Aan dit verhaal
liggen twee
columns ten
grondslag die in
mei en juni 1991 in
Annoncée Culinaire
zijn gepubliceerd.

Bestuur Vereniging
voor Nijverheidsonderwijs
Schoolplein 8
Utrecht

Melick, 2 juni 1974

Mijne Heren,

In de Misset Horeca las ik Uw advertentie voor een leraar koken. Deze vakature trekt mij bijzonder aan, omdat zij geheel in mijn lijn ligt gezien mijn vooropleiding, en omdat verschillende instanties mij dit geadviseerd hebben. Bovendien bieden mijn huidige werkzaamheden ~~hiervoor~~ geen verdere perspectieven.

Reeds enige jaren werk ik als leermeester in diverse horeca bedrijven. In deze bedrijven, heb ik naast het koken, bijzondere aandacht besteed aan routing, planning, kaartaanpassing, apparatuur, calculatie, uitsplitsing van de verkoop, e.d. Verder heb ik grote belangstelling voor sociale aspecten en het personeelsbeleid. Over al deze onderwerpen houd ik documentatie bij.

Voor philips heb ik meegewerkt aan een kookboek voor de magnetronische oven, en verder demonstreer ik regelmatig de culinaire mogelijkheden hiervan. Ik heb veel ervaring met vacuüm-apparatuur en het gebruik hiervan in de keuken.

Met leidinggeven heb ik steeds goede resultaten gehad, door de bedrijfskadertrainings- en werkverhoudingen-cursus van Bureau Berenschot in de praktijk uit te voeren. Ik ben mij ervan bewust dat mijn taak niet alleen zal bestaan uit het les geven gedurende een aantal uren.

Voor mijn kennis op het gebied van de magnetronische verwarming, de variaties en de presentatie van schotels heb ik een onderscheiding mogen ontvangen. Ook ben ik lid van de Ne.d Club van Chefkoks.

I.V.M. Uw antwoord, deel ik U mede, dat ik van 8 tot 22 juni met vakantie ben. Uw schrijven met belangstelling tegemoetziend, verblijf ik,

Hoogachtend,

C. M. J. A. v. d. Brink

Bijlage:
persoonlijke gegevens
Diploma's en cursussen
Loopbaan